

Александра Ђуричић

САН О МЕДИТЕРАНУ

МАСЛИНА

У једном дрвету маслине
године ветрова и милион капи сунца.

У једном корену маслине
хумка камења
и прегршт горке земље.

У једном листу маслине
мирис наде
и слат помирења.

У једном плоду маслине
одсјај тамних зеница
и отисак жилавих руку
што саде, копају,
беру и муљају
борећи се за сваки дан
и отимајући га од вечности.

АЛЕКСАНДРИЈА

Очи пустиње,
фењер Африке,
балкон Медитерана,
грчка тамница,
затвор ислама,
небо међу књигама.

РАЗГОВОР С КАВАФИЈЕМ

На Фаросу се одавно светлост не види
и ничег нема осим две улице
и малог трга од кога даље не треба ићи,
јер све је исто
и бекства нема,
оно што постоји између четири зида
представља цео Универзум.

ОДИСЕЈ

Пошаљи ми, Калипсо,
дах сланог ветра
да поново затегне
моја једра.

Распрши Калипсо,
мало песка у очи
да поново засузе.

Стави ми, Калипсо,
маслинову коштицу међу зубе
да их не поломим.

Покваси, Калипсо,
једним гутљајем мора,
руб моје свести
да знам да сам смртан.

САНТОРИНИ

Дах сна
Ухваћен у шкољку
од белине.

Камен натопљен
мирисом тамјана.

Чежња за југом
заробљена у
октобарском дану.

Зрак сунца
под малим дрвеним столом.

Старац помирен с Богом
И моја туга
што немам његов мир.

УЛИЦА НИКИФОРУ ФОКА

У стрмој солунској улици
која гледа на луку,
али никада до ње не стиже,
остале су сени мојих предака
што ношени ветровима балканских несрећа
Напустише крило и светлост Византије.

Пењући се Аристотеловом
све до цркве Свете Ирине
трагам за коренима
истргнутим да ткају живот под шљивама
сањајући о чемпресима
и бљештавој врелини колевке од камена.

КАП

Бљештава тиркизна светлост
заробљена у мом склопљеном оку
да ме сећа на талас живота,
овог, у коме сам била гост.